

ΕΝΗΜΕΡΩΤΙΚΟ ΔΕΛΤΙΟ - ΟΡΓΑΝΟ ΤΟΥ ΦΙΛΟΠΡΟΟΔΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΔΟΜΝΙΣΤΑΣ ΕΥΡΥΤΑΝΙΑΣ

Η ΑΡΧΑΙΟΤΕΡΗ ΚΑΙ ΤΑΚΤΙΚΟΤΕΡΗ ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΥΡΥΤΑΝΙΚΗ ΣΥΛΛΟΓΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

Περιόδος Β' - Έτος 200

Εκδότης - Δ/ντης σύνταξης: Κώστας Α. Παπαδόπουλος
Internet site: www.domnista.gr

Αριθ. Φύλλου 224

Τηλ. 6920.004

E-mail: evrytos@domnista.gr

Απρίλιος 2001
Δεδάκη 13 · Αθήνα 115 26

ΛΑΜΠΡΗ ΣΤΟ ΧΩΡΙΟ

Η Λαμπρή ήταν για τα χωριά μας η μεγαλύτερη γιορτή, όπου και να βρισκόταν ο καθένας φρόντιζε αυτή τη μέρα να γιορτάσει την Ανάσταση στο πατρικό σπίτι, μαζί με τους γονείς του, τα αδέρφια του, τους συγγενείς και τους χωριανούς του. Να πουν, όλοι μαζί το ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ, να τασιγκούσουν τα κόκκινα αυγά, να τραγουδήσουν και να χορέψουν στο χοροστάσιο του χωριού, να τους ιδούν τα κορίτσια, να ανταλλάξουν ευχές.

Αυτή τη μέρα της Λαμπρής την είχαμε ονομάσει γιορτή αγάπης. Τα μικρομαλώματα στάματούσαν Κάθε σπίτι Κυψέλη ειρήνης. Σε κάθε αυλή και ψησταριά. Τσαρούχια με φούντες ήταν η μεγαλύτερη επιθυμία των παιδιών. Λίγα δύο δοκίμαζαν αυτή τη χαρά. Τα πολλά έμεναν με τα γουρνοτόσάρουχα. Συγκινητική ήταν η γιορτή στο χωριό στο σπίτι και πιο πολύ στην εκκλησία. Εδώ η τελετή της Ανάστασης γινόταν νύχτα. Από κάθε σπίτι ξεκινούσαν φανάρια, λαμπάδες, δαυλιά για την εκκλησία. Φαντασμαγορική η πορεία. Δυνατές οι κουβέντες, πολλά τα πειράγματα, κι η καμπάνα όλο και αναγγέλει αφίξεις. Το χωριό έχει ερημώσει. Και οι γέροι που πλησιάζουν τα 100 κι αυτοί θέλουν να πουν το "Χριστός Ανέστη", θέλουν να αλληλοφιληθουν, να ακούσουν την ευχή, όχι να τα κατοστήσουν αλλά να τα χιλιάσουν. Δεν τους ικανοποιεί το 100.

Η τελετή της Ανάστασης γινόταν στο προαύλιο της Εκκλησίας. Εδώ τώρα όλοι θα πάρουν φως από τη λαμπάδα του παπά.

που με χαρούμενη δυνατή φωνή τους προσκαλεί «Δεύτε λάβετε φως»

Ψαλτες και λαός λάθος φέλνουν το "Χριστός Ανέστη", λάθος και τα αναστάσιμα τροπάρια. Αυτό δύναται δε λέει τίποτε, δεν έχει σημασία. Κείνο που ενθουσιάζει είναι η πίστη τους, η βροντερή φωνή τους, η έκφρασή τους.

Τη μεγάλη γιορτή της Ανάστασης δεν τη γιορτάζουν μόνο οι άνθρωποι. Τη γιορτάζει η φύση ολόκληρη. Πουλιά κελαδόδιαν, ζώα χοροπδούν στο αντίκρυσμά της. Τα δέντρα φαρούν την καλύτερη στολή τους. Ο ήλιος λαμπρός τα παιδιά ξετρελαίνει.

Μη χάσετε αυτή τη μεγάλη γιορτή της Λαμπρής. Σας περιμένουν οι γονείς σας, αν ζούνε. Κι αν δε ζούνε, θα χαρεί η ψυχή τους για ένα κερί που θα ανάψετε γι' αυτούς στο μνήμα τους επάνω.

Ξεκινήστε για το χωριό. Εκεί θα βρείτε τους παιδικούς σας φίλους. Το σχολείο που μάθατε γράμματα, την εκκλησία, το χωράφι, το σπίτι, τη βρύση, το μύλο, το μυλωνά, τη βάρβα και τον παππού... Και θα ξυπνήσουν χιλιάδες αναμνήσεις.

Πάμε λοιπόν για το χωριό, πάμε να γιορτάσουμε ό,τι απόμεινε από τις παλιές ωραίες γιορτές. Πάμε να ρίξουμε ένα ξύλο στη φωτιά που σιγοκαίει ακόμη, να μη σβήσει.

Πάμε. Καιρός καλός. Δρόμος εξαιρετικός. Το χωριό μάς καρτερεί. Καλό Πάσχα.

Γιάννης Βράχας
(Αναδημοσίευση: Χωριάτικοι Αντίλαλοι, τ. 48/1990)

ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΘΝΙΚΗ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ

Οι εκδηλώσεις για την 59η επέτειο της έναρξης του Ένοπλου Αγώνα περιόδου 1941-1944 θα πραγματοποιηθούν εφέτος στη Δομνίστα κατά το διήμερο 9 και 10 Ιουνίου 2001.

Συγκεκριμένα, στις 9 Ιουνίου θα πραγματοποιηθεί στο Πνευματικό μας Κέντρο τιμητική εκδήλωση για το μεγάλο ευεργέτη της Βιβλιοθήκης μας κ. ΜΙΧΑΛΗ ΣΤΑΦΥΛΑ.

Το έργο του θα παρουσιάσει ο κ. ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΟΛΙΤΗΣ.

Την Κυριακή, 10 Ιουνίου 2001 το πρόγραμμα προβλέπει έναρξη στις 10.45, επιμνημόσυνη δέσηση, κατάθεση στεφανιών, χαιρετισμός Δημάρχου κ. ΓΙΑΝΝΗ ΣΤΑΜΑΤΗ, κεντρική ομιλία από τον κ. ΜΑΝΩΛΗ ΓΛΕΖΟ, ολιγόλεπτα μηνύματα χαιρετισμοί, Εθνικός Ύμνος και επίσκεψη στην Έκθεση Αντιστασιακού Βιβλίου.

ΝΑΙ, ΑΛΗΘΩΣ ΑΝΕΣΤΗ

Μέσα στους ανοιξιάτικες χαρές στου Μάη τα ευωδιαστά λουλούδια

και στις καρδιές παλληκαριών ακούγεται χαρμόσυνο το μήνυμα,

ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ!

Στις ανοιξιάτικες βροχές στα νιόφραντα και δυνατά βλαστάρια

σ' απέραντους λουλουδιασμένους καμπους και στις πανέμορφες πλαγιές πανύψηλων και θαυμαστών ορέων,

σ' ακρογιαλίες και θάλασσες σ' ατέλειωτους ακεανούς,

με ακοτεινούς πυθμένες ακούγεται πιο δυνατά

ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ!

Μέσα στα έγκατα της γης με τους πυρακτωμένους ποταμούς και τους νεκρούς του Αδη στις αστραπές του ουρανού στους πάγους των πόλων που δε λυώνουν, παντού, ακούγεται ελπιδοφόρο το μήνυμα ζωής:

ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ!
κι ανταπαντούν πιο δυνατά τα σύμπλατα του κόσμου:

ΝΑΙ ΑΛΗΘΩΣ ΑΝΕΣΤΗ !!!
Βράχος

Πάσχα 2001

Νωρίς το Πάσχα φέτος και ο καιρός αρκετά χειμωνάτικος. Τις λιακάδες και τη ζέστη του Μαρτίου (ευτυχώς γιατί βοήθησε την απογραφή), ακολούθησαν τα χιόνια και οι βροχές. Χαρόσουν να βλέπεις τα ρέματα και τα ποτάμια μας γεμάτα νερό. Οι κορυφές των βουνών ξανάσπρισαν.

— Βέβαια και κρύο αρκετό. Μια καλή παγωνιά αρχές Απριλίου τελείωσε τις καρυδιές. Οι παγωνιές συνεχίσθηκαν και μετά. Κακό αυτό για τα φρούτα.

Ετοι μέσα στη βροχή και το χιόνι κύλησε η Μ. Εβδομάδα. Το βράδυ της Ανάστασης δεν ξέσταλαμάτισε, χρόνια είχαμε να ακούσουμε το Χριστός Ανέστη μέσα στην εκκλησία. Αυτοί δύσις ετοίμαζαν βεγγαλικά κ.λπ. για το προαύλιο. Τυχερά βέβαια τα κεραμίδια των γύρω απίτιων.

Ανήμερα του Πάσχα η βροχή και το χιόνι έκαναν εναλλαγή όλες τις ώρες.

Τώρα το πώς ψήθηκαν τα κατοικια, αυτό μόνο η εφευρετικότητα των χωριανών το ξέρει. Πάντως ψήθηκαν και οι πλαγιές αντιβούησαν από τις μπαταριές.

— Στις θεσσαλίες τους ο Παπαχλίας Βάρρας και ο ψάλτης μπαρμπα-Σπύρος Νταλιάνης. Φέτος δεν ανέβηκε στο χωριό ο Κ.

Παπαδόπουλος για να βοηθήσει στο ψαλτήρι. Με τη βοήθεια του Αγ - Θανάση ο γιατρός Κώστας Μακράκης (γιος του αείμνηστου Λαμπρού Μακράκη) πρόσφερε τις πολύτιμες υπηρεσίες του με την προσγεμένη άρθρωση και το αεβασμό στα κείμενα. Εχοντας μπροστά σου τέτοιους νέους νιώθεις ευγνωμοσύνη για τους γονείς που μεγάλωσαν τέτοια παιδιά.

Άλλος καλός βοηθός ο Σωτήρης Λώλος (σύζυγος της Δήμητρας Αθ. Γρίβα) που σε κάθε μεγάλη γιορτή προσφέρει τις πολύτιμες υπηρεσίες του.

— Ο επιτάφιος στολισμηκε υπέροχος όπως κάθε χρόνο με αρχιμαστορά την κυρα Λένη Δημ. Μακρυγιάννη και βοηθούς γυναικες και κοπέλες του χωριού.

— Στον επιτάφιο ωραίες γυναικεις μελωδικές φωνές θρήνησαν το θάνατο του Ιησού. Ανάμεσά τους και τη κ. Δήμητρα Κων. Σταθονίκου.

— Τη γύχτα της Ανάστασης στο τέλος της Θείας Λειτουργίας μοιράστηκαν τα κόκκινα αυγά του Συλλόγου που ευγενικά και μαστορικά έβαψε όπως κάθε χρόνο η κυρα Σπυριδούλα Αθ. Σύρου.

Αυτά τα λίγα και του χρόνου.

A.

